

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí v Bratislave 22. mája 2012, v trestnej veci obvineného **R. S. a spol.**, pre zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., čiastočne dokonaný a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti obvineného R. S. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 79/2011, z 27. apríla 2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného R. S. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením, sp. zn. Tp 79/2011, z 27. apríla 2012 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného R. S. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. peňažnú záruku ponúknutú otcom obvineného P. S. a družkou obvineného A. F. za nahradenie väzby obvineného R. S. neprijal.

Proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 79/2011, z 27. apríla 2012 podal riadne, včas sťažnosť obvinený prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že sudca pre prípravné konanie rozhodol predčasne, vytýka súdu skutočnosť, že nebol na okolnosti ponúknutia peňažnej záruky vypočutý a zároveň vytýka súdu okolnosti, že neboli vypočuté ani osoby, ktoré v jeho mene peňažnú záruku ponúkli. V tomto smere

považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné. Má za to, že súd nemohol objektívne zhodnotiť nimi navrhovanú peňažnú záruku bez vypočutia a zohľadnenia ich vyjadrení. Zastáva názor, že súd pri rozhodovaní má zo zákona zohľadniť a prihliadnuť na všetky okolnosti prípadu, zistiť všetky pomery a vierohodnosť osôb peňažnú záruku ponúkajúcich. Ďalej mal súd možnosť s peňažnou zárukou určiť aj ďalšie obmedzenia ako vymedzenie priestorov, v rámci ktorých sa môže pohybovať. Má za to, že je nedostačujúce zamietnuť horeuvedenú alternatívu bez skúmania podmienok miesta trvalého pobytu. Rozhodovanie súdu považuje v rozpore so základnou zásadou trestného konania v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., a to zásadou zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, zrušil a vec mu vrátil na nové konanie alebo obvineného po prijatí peňažnej záruky prepustil na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre z 26. júla 2010 bolo pod sp. zn. ČVS: KRP-162/OVK-NR-2010, začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie o.i. aj R. S. pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v časti dokonaný, v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku citovaného uznesenia.

Na základe opatrenia prezidenta Policajného zboru z 29. marca 2011 bola určená výberová príslušnosť k trestnému stíhaniu obvineného R. S. pre vyšetrovateľa ÚBOK-u PPZ a vec bola zaevidovaná pod ČVS: PPZ-122/BOK-BA-2011. Uznesením vyšetrovateľa zo 6. septembra 2011 bola trestná vec obvineného R. S. podľa § 21 ods. 3 Tr. por. spojená s trestnou vecou obvineného P. B. a spol. a je vedená pod spoločnou sp. zn. ČVS: PPZ-322/BOK-B1-2010 Vš.

Obvinený R. S. bol vzatý do väzby podľa § 73 ods. 5 Tr. por. uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava z 22. júna 2011, sp. zn. Tp 409/2011, z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba začala plynúť dňom 22. júna 2011.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Tost 31/2011, zo 6. októbra 2011 bola zamietnutá žiadosť obvineného o prepustenie z väzby a návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na zmenu dôvodov väzby u obvineného. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol súdu rozšíriť dôvody väzby u obvineného R. S. aj o dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením Tp 60/2011, z 28. decembra 2011 nepredĺžil lehotu trvania väzby u obvineného R. S..

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 5 Tost 45/2011, z 9. januára 2012 uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 60/2011, z 28. decembra 2011 zrušil a väzbu u obvineného R. S. predĺžil do 24. júna 2012. Sťažnosť obvineného R. S. a ďalších spoluobvinených proti uzneseniu, ktorým boli zamietnuté ich žiadosti o prepustenie z väzby zamietol.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením, sp. zn. Tp 79/2011, zo 14. marca 2012, žiadosť obvineného R. S. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 3 Tost 10/2012, zo 4. apríla 2012 sťažnosť obvineného proti citovanému uzneseniu zamietol.

Obvinený R. S. podal ostatnú žiadosť o prepustenie z väzby 10. apríla 2012, po preštudovaní vyšetrovacieho spisu a odôvodnil ju tým, že vyšetrovanie bolo skončené a doplnil ju podaním z 25. apríla 2012, v ktorom navrhol nahradenie väzby obvineného prijatím peňažnej záruky, ktorú by zložil otec alebo družka obvineného.

Prokurátor nevyhovel žiadosti obvineného o prepustenie z väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného proti rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby, je povinný skúmať či dôvody väzby trvajú alebo či sa zmenili. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní spisového materiálu konštatuje, že dôvody väzby u obvineného naďalej trvajú tak, ako boli doteraz ustálené a odôvodnené v jednotlivých rozhodnutiach súdov rozhodujúcich o väzbe obvineného R. S..

Konajúce súdy vo svojich rozhodnutiach podrobne rozviedli, ktoré dôkazy odôvodňujú podozrenie, že obvinený R. S. je dôvodne podozrivý zo spáchania skutku, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie. Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje na dôvody uvedené v jednotlivých rozhodnutiach.

Nič na dôvodoch trvania väzby u obvineného nemôže zmeniť skutočnosť, že vo veci už vyšetrovateľ vykonal oboznámenie s výsledkami vyšetrovania a vo veci bude s najväčšou pravdepodobnosťou podaná obžaloba.

Z ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyplýva, že obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak z doteraz zistených skutočností vyplýva dôvodná obava, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu alebo ak mu hrozí vysoký trest. Zo spisového materiálu majú súdy preukázané, že obvinený sa vyhýbal trestnému stíhaniu pobytom v cudzine, musel byť na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz. Obvinený sa zdržiaval v M., A.. Uvedené skutočnosti odôvodňujú obavu, že v prípade prepustenia obvineného z väzby na slobodu, by sa mohol opätovne skrývať alebo opustiť územie Slovenskej republiky, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu.

Obvinený R. S. je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ s poukazom na § 138 písm. a/, § 20 Tr. zák., v časti dokonaný, v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1. Trestná sadzba v § 186 ods. 3 je stanovená v rozpätí od 12 do 20 rokov. Z tejto skutočnosti vyplýva, že obvinenému hrozí vysoký trest, aj táto skutočnosť vytvára dôvodnú obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by mohol ujsť, alebo sa skrývať, aby sa vyhol

trestnému stíhaniu a trestu. Dôvody väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sú teda u obvineného dané aj v tomto štádiu konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s názorom uvedeným v uznesení sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, že pri rozhodovaní o väzbe obvineného nie je možné prihliadať na skutočnosť, že obvinený je v iných konaniach stíhaný za ďalšiu trestnú činnosť a na túto skutočnosť nie je možné prihliadnuť z dôvodu prezumpcie nevinoty. Tieto skutočnosti je potrebné vyhodnotiť pri rozhodovaní o väzbe obvineného v jeho neprospech z hľadiska osoby obvineného ako aj jeho predchádzajúce odsúdenia napriek tomu, že platí u neho fikcia, že ide o odsúdenia staršieho dáta a že sa na neho pozerá ako keby nebol odsúdený. Tým nie je narušená zásada prezumpcie nevinoty, tá platí aj pre skutok, pre ktorý bolo obvinenému R. S. vznesené obvinenie. Keby mala zásada prezumpcie nevinoty platiť absolútne tak, ako ju vykladá v tomto prípade sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, tak potom by bolo v Trestnom poriadku zbytočné ustanovenie o dôvodoch väzby.

U obvineného je daný aj dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Dôvodná obava v tom smere, že bolo pôsobené na svedkov vyplýva z výpovede M. R. vo vzťahu k F. L..

Pri rozhodovaní o ponuke peňažnej záruky správne vychádzal sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, že obvinený R. S. je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin a vtedy je možné záruku prijať len vtedy, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Ide o tzv. fakultatívne ustanovenie. Obvinený v návrhu žiadosti neuviedol žiadne výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali prijatie peňažnej záruky a tieto okolnosti nevyplývajú ani zo spisového materiálu. Zdravotné problémy, ktoré obvinený určite má, nie sú také, že by ich súdy mohli vyhodnotiť ako výnimočné okolnosti prípadu a mohol rozhodovať ďalej o ponuke peňažnej záruky. Vzhľadom na tieto skutočnosti nebolo potrebné vykonať výsluchy osôb, ktoré ponúkli peňažnú záruku.

Sťažnosť obvineného nebola dôvodná a preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. mája 2012

**JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová